Dosar nr.5r-2169/2026
(4-25038002-12-5r-05062026)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

10 iulie 2026 **mun. Chișinău**
Judecătoria Chișinău, (sediul Buiucani)
În componență:
Preşedintele şedinţei, judecător Inga Darii
grefier Danu Bolbocean
cu participarea
avocatului Cornel Slanina
în lipsa
agentului constatator Ion Gumeni

examinând în ședință de judecată publică, cauza contravențională și contestația înaintată de avocatul Slanina Cornel, reprezentantul contestatarului Sîrbu Vasile împotriva procesului-verbal seria/nr.MAI06 761106 din 09 martie 2025 pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.238 alin. (2) Cod contravențional,

c o n s t a t ă :

La data de 14.03.2025, avocatul Slanina Cornel, reprezentantul contestatarului Sîrbu Vasile a înaintat în instanța de judecată contestația împotriva procesului-verbal seria/nr.MAI06 761106 din 09 martie 2025 pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.238 alin. (2) Cod contravențional.

În motivarea contestației, avocatul Slanina Cornel, reprezentantul contestatarului Sîrbu Vasile, a relatat că la data de 09.03.2025, agentul constatator Gumeni Ion, subofițer de patrulare al Inspectoratului Național de Securitate Publică a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în privința cetățeanului Sîrbu Vasile. S-a reținut atunci că acesta ar fi parcat neregulamentar, într-un loc interzis, creând impedimente altor participanți la trafic și cauzând o pagubă cu automobilul de marca ,*****, având numărul de înmatriculare *****.

A declarat că contestatarul nu este de acord cu procesul-verbal și cu decizia de sancționare, considerându-le neîntemeiate și lipsite de suport probator. A marcat că, în contradictoriu cu textul actului, nu au existat probe care să dovedească vinovăția cetățeanului Sîrbu Vasile.

A susținut că acesta nu a săvârșit fapta incriminată, nu a parcat sau staționat în locuri interzise și nu a creat impedimente în trafic, motiv pentru care a și invocat obiecții direct în procesul-verbal.

A subliniat că materialul contravențional a fost compus exclusiv din procesul-verbal Seria MAI06 nr. 761106 din 09.03.2025. Prin urmare, la dosar au lipsit probe pertinente, concludente și utile, cum ar fi procesul-verbal de cercetare la fața locului, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei vizate, depozițiile martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, corpurile delicte, constatările tehnico-științifice ori rapoartele de expertiză. A concluzionat că fapta a fost susținută doar de poziția subiectivă a agentului constatator.

A indicat că locul săvârșirii contravenției a fost menționat vag ca fiind „Chișinău, Sectorul Buiucani”, fără specificarea străzii concrete sau a numărului. Totodată, locul întocmirii procesului-verbal a fost înscris incomplet și cu greșeli gramaticale („M. Chsinau”), lipsind denumirea exactă a arterei de circulație.

Pe de altă parte, a invocat prevederile Ordinului MAI nr. 195 din 17.04.2020 privind stabilirea competențelor de constatare și examinare a contravențiilor. Analiza compartimentului dedicat INSP, în speță punctele 58-74, a denotat că nu a existat nicio mențiune din care să rezulte că angajații cu funcția de „subofițer patrulare” dețineau astfel de competențe. Deși agentul Gumeni Ion a menționat în act că avea calitatea de „subofițer patrulare”, interpretarea legală a Codului Contravențional, prin prisma articolului 385 combinat cu articolul 400 alineatul 2, precum și a ordinului menționat, a demonstrat că acesta nu era abilitat prin lege să constate și să examineze cauza respectivă.

În ceea ce privește legalitatea procesului-verbal, a constatat că actul a fost încheiat cu încălcarea dispozițiilor legale, deoarece în cuprinsul său nu au fost indicate mențiunile cu privire la corpurile delicte, la probe și, în mod explicit, la mijloacele tehnice concrete cu ajutorul cărora s-ar fi constatat presupusa comitere a contravenției. În aceeași ordine de idei, s-a arătat că organul care a aplicat sancțiunea trebuia să administreze orice alte probe prevăzute de lege pentru verificarea legalității și temeiniciei actului.

A susținut că simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu era suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane. Atât timp cât asupra faptelor descrise au putut plana o serie de dubii neconfirmate prin alte mijloace de probă, s-a considerat aplicabil principiul de drept *in dubio pro reo*.

Astfel, a concluzionat că procesul-verbal și decizia agentului constatator au fost afectate de vicii de natură să ducă la anularea lor, deoarece agentul nu a prezentat probe în confirmarea vinovăției și nu a introdus în act mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancțiunea nulității absolute.

A reținut că omisiunile specificate au demonstrat că procesul-verbal a fost întocmit și soluționat de către o persoană neîmputernicită prin lege, fapt ce a atras nulitatea absolută a procesului-verbal Seria MAI06 nr. 761106 din 09.03.2025 și a deciziei înscrise în acesta. În definitiv, s-a atestat că fapta contravențională nu a fost probată, existând doar poziția agentului, iar actul a fost emis de o persoană lipsită de competență legală.

În concluzie, a solicitat admiterea integrală a contestației, anularea procesului-verbal Seria MAI06 nr. 761106 din 09.03.2025 întocmit în privința cetățeanului Sîrbu Vasile pentru fapta prevăzută de articolul 238 alineatul 2 Cod Contravențional, anularea deciziei de sancționare din aceeași dată prin care agentul constatator Gumeni Ion îi aplicase acestuia o amendă de 900 de lei și 3 puncte de penalizare, precum și încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptului contravenției în acțiunile cetățeanului Sîrbu Vasile.

Agentul constatator Gumeni Ion din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP, fiind citat legal în cadrul ședinței de judecată, nu s-a prezentat, și nu a solicitat amânarea examinării contestației din care considerente în temeiul art.455 alin.(2) Cod contravențional, instanța a dispus examinarea contestației în absența acestuia.

În cadrul ședinței de judecată, avocatul Slanina Cornel a susținut că contestația formulată în interesele lui Vasile Sîrbu vizează o cauză aflată în rejudecare, în care menține integral poziția de nevinovăție exprimată. Acesta a invocat nulitatea procesului-verbal în baza articolului 443 din Codul Contravențional, argumentând că actul conține adrese incorecte, nu specifică strada și

a fost întocmit de un subofițer INSP lipsit de competența legală de examinare. De asemenea, a subliniat că singura probă adusă este opinia agentului, în timp ce înregistrarea video nu relevă nicio parcare interzisă sau blocare a traficului de către contestator. Prin urmare, a solicitat instanței anularea procesului-verbal și încetarea procesului contravențional din lipsa faptei contravenționale.

Examinând materialele prezentate, audiind participantul la proces, instanța de judecată consideră că contestația depusă de avocatul Slanina Cornel în interesul contestatarului Sîrbu Vasile împotriva procesului-verbal Seria MAI06 nr. 761106 din 09 martie 2025 pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod contravențional urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În ședința de judecată a constatat că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție Seria MAI06 nr. 761106 din 09 martie 2025 întocmit de către agentul constatator, Sîrbu Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute la art. 238 alin. (2) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea sub formă de amendă în mărime de 18 unități convenționale, echivalentul a 900 lei.

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție nominalizat supra, Sîrbu Vasile la 09.03.2025, ora 14:10, pe adresa mun. Chișinău, sectorul Buiucani, a parcat mijlocul de transport neregulamentar de tip automobil marca/model ,*****, n.î. *****, ignorând prevederile RCR punctul 69 litera i), prin ce a comis o contravenție prevăzută de art. 238 alin. (2) Cod contravențional.

Conform art.448 alin.(1) și (2) din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația.

Instanța de judecată constată că contestația înaintată de avocatul Slanina Cornel în interesele contestatarului Sîrbu Vasile împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție Seria MAI06 nr. 761106 din 09 martie 2025 întocmit în baza art. 238 alin. (2) Cod contravențional a fost depusă în termen.

Subsecvent instanța reține că contestația depusă de contravenient a fost înregistrată cu numărul de intrare 2105 la data de 14.03.2025, iar cauza aflându-se în procedură de rejudecare conform materialelor dosarului.

În corespundere cu prevederile art.384 Cod Contravențional, persoana în a cărei privință a fost pornit procesul-contravențional are dreptul să cunoască fapta imputată, să i-a cunoștință de materialele din dosar, să i-a cunoștință de procesul-verbal încheiat de agentul constatator, să facă obiecții asupra corectitudinii lui, să ceară completarea lui cu circumstanțe care, în opinia sa trebuie să fie consemnate, să fie informat de agentul constatator despre toate hotărârile ce se referă la drepturile și interesele sale, să primească, la cerere, copii de pe aceste hotărâri.

Prin prisma prevederilor ce guvernează speța dedusă judecății, instanţa reiterează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existenta acestei fapte.

În continuare, instanța relevă că domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art.7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Articolul 8 alin.(2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Conform art.440 alin. (1) din același cod, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Aliniatul alin. (1) al art. 442 din Codul contravențional prevede că procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Articolul 458 alin. (1) din Codul contravențional stipulează că examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Din perspectiva Convenției europene a drepturilor omului, faptele contravenționale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil.

Instanța notează, că procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act întocmit de un agent aflat în exercițiul funcțiunii care constată starea de fapt, beneficiind de prezumțiile de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate. El are forţă probantă şi este executat din oficiu,

urmând să respecte condiția de formă *ad validitatem*, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit.

Sub aspectul legalității procesului-verbal, instanţa de judecată reţine că motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă, pentru asigurarea respectării principiilor legalităţii şi dreptăţii, stabilite expres de articolele 5 şi 7 din Codul contravențional Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție în forma ad validitatem, pentru încheierea sa valabilă în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit. În acest context, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, respectarea exigențelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional îi este impusă agentului constatator, date fiind dispozițiile art. 445 din Codul contravenţional.

Pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție.

Astfel, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul acestuia prin raportare la cerințele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute.

La cazul dedus judecății, instanța stabilește că procesul-verbal cu privire la contravenție Seria MAI06 nr. 761106 din 09 martie 2025, întocmit în baza art. 238 alin. (2) Cod contravențional în privința lui Sîrbu Vasile, corespunde rigorilor stabilite la art. 443 Cod contravențional. Or, urmare a cercetării acestora în cadrul ședinței de judecată conform principiului nemijlocirii, instanța a verificat amplu legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție nominalizat supra și a constatat că temeiuri de nulitate relativă sau absolută lipsesc.

Referitor la argumentul contestatarului potrivit căruia procesul-verbal este lovit de nulitate din cauza indicării eronate, incomplete și cu greșeli gramaticale a locului comiterii faptei și a locului încheierii actului, respectiv „Chișinău (Buiucani, Sector)” și „M. Chșinau”, fără specificarea străzii concrete și a numărului acesteia, instanța reține că această neconcordanță reprezintă o simplă eroare materială care nu afectează fondul cauzei. În consecință, individualizarea faptei nu a fost afectată, iar dreptul la apărare al contestatarului nu a fost lezat, acesta cunoscând cu exactitate pentru ce acțiune este documentat.

Potrivit prevederilor art. 7, art. 10, art. 375 şi art. 425 din Codul Contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea-ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârșită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională. Persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârșirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesulverbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Aprecierea probelor se face de persoana competenta să soluţioneze cauza contravenţională, potrivi convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Cu referire la esența învinuirii aduse contestatarului, instanța constată că prin art.238 alin.(2) Cod contravențional se instituie staționarea sau parcarea în locuri interzise, care se sancționează cu amendă de la 18 la 30 de unităţi convenţionale.

Instanța reține că punctul 69 litera i) din Regulamentul Circulației Rutiere prevede că oprirea și staționarea vehiculelor sunt interzise în locurile unde acestea creează obstacole altor participanți la trafic sau în locuri interzise prin semnalizare rutieră.

În continuare instanța de judecată examinând materialele prezentate sub toate aspectele, complet şi obiectiv, clarificând toate circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a prezentei contestații, verificând la fel încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției – conchide că argumentele conținute în contestație sunt neîntemeiate.

Prin urmare, raportând împrejurările de fapt avute loc la circumstanțele de drept stabilite de către agentul constatator, instanța de judecată consideră că Sîrbu Vasile corect şi întemeiat a fost identificat ca persoana care la data de 09.03.2025, ora 14:10, în municipiul Chișinău, sectorul Buiucani, a parcat mijlocul de transport de tip automobil marca/model ,*****, număr de înmatriculare *****, neregulamentar, ignorând prevederile RCR punctul 69 litera i), prin ce a comis o contravenție prevăzută de art. 238 alin. (2) Cod contravențional.

Analizând materialele cauzei contravenționale prezentate, instanța constată că starea de fapt descrisă de agentul constatator este pe deplin probată prin procesul-verbal Seria MAI06 nr. 761106 din 09 martie 2025, care coroborează inclusiv cu conținutul înregistrării video care a fost cercetată în ședință de judecată.

Astfel, proba video reflectă cu exactitate situația de la fața locului descrisă de agentul constatator, realizând o legătură de cauzalitate directă între acțiunile contestatarului și starea de fapt reținută în procesul-verbal.

Aşadar, instanța de judecată conchide că, la examinarea cauzei contravenționale, agentul constatator a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția lui Sîrbu Vasile, existența circumstanțelor atenuante şi a celor agravante, necesitatea sancționării celui din urmă şi caracterul sancțiunii contravenționale, ca în consecință să i se aplice o sancțiune contravențională echitabilă şi în limitele fixate şi prevăzute de respectiva normă materială contravențională.

La fel, instanța constată că parcarea neregulamentară în loc interzis încalcă o interdicție cu caracter absolut, iar potrivit pct. 69 litera i) din Regulamentul Circulației Rutiere, oprirea și staționarea vehiculelor sunt interzise în locurile unde acestea creează obstacole sau impedimente altor participanți la trafic.

Astfel, din momentul în care automobilul de model ,*****, n/î *****, a staționat neregulamentar în loc interzis creând obstacole altor participanților la trafic, elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod contravențional sunt întrunite, indiferent de durata sau scopul manevrei.

La fel, analizând susținerea apărării conform căreia din înregistrarea video rezultă că automobilul nu obstrucționa trecerea și nu crea impedimente altor participanți la traficul rutier, instanța o apreciază ca fiind nefondată, deoarece norma juridică înfăptuită prin art. 238 alin. (2) Cod contravențional sancționează fapta de pericol și nu de rezultat. Elementul esențial care atrage răspunderea este amplasarea vehiculului într-un loc interzis pe teritoriul aceleiași unități,

fapt confirmat de materialele cauzei. Prin urmare, existența și legalitatea sancțiunii nu sunt condiționate de blocarea totală a circulației sau de crearea unui impediment fizic absolut pentru ceilalți participanți la trafic, ci se fundamentează strict oprirea și staționarea în locuri interzise.

La fel, referitor la argumentul apărării privind incompetența agentului constatator Gumeni Ion de a constata și examina cauza contravențională prin prisma ordinului MAI nr. 195 din 17.04.2020, din motivul că acesta deține calitatea de „subofițer patrulare", instanța îl califică drept o interpretare eronată a normelor de competență, deoarece calitatea de angajat în cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică îi conferă acestuia statutul deplin de agent constatator împuternicit prin lege, fapt ce înlătură orice dubiu sau critică privind o eventuală nulitate absolută a procesului-verbal Seria MAI06 nr. 761106 din 09.03.2025.

Prin urmare, instanța de judecată subliniază că sancțiunea a fost individualizată în strictă conformitate cu principiile echității și legalității, fiind direct proporțională cu gradul de pericol social al faptei comise. Așadar, se reține că agentul constatator a apreciat în mod corect lipsa oricăror circumstanțe care ar fi putut înlătura răspunderea contravențională, precum starea de extremă necesitate sau cazul fortuit, constatând o atitudine de ignorare totală a normelor de siguranță rutieră.

Prin urmare, măsura aplicată nu are un caracter abuziv, ci urmărește scopul educativ și preventiv al legii, menit să descurajeze pe viitor astfel de manifestări care afectează drepturile celorlalți participanți la trafic.

În baza acestor constatări de fapt și de drept, instanța respinge ca nefondată contestația formulată de avocatul Slanina Cornel în interesele contestatarului Sîrbu Vasile, menținând ca legal și temeinic procesul-verbal contestat.

Deci, constatând și elucidând circumstanțele descrise mai sus, instanța de judecată conchide că contestația depusă în interesele lui Sîrbu Vasile împotriva procesului-verbal Seria MAI06 nr. 761106 din 09 martie 2025 pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod contravențional urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, fiind o încercare din partea acestuia de a evita răspunderea contravențională pentru fapta pe care a comis-o.

În temeiul celor justificate, în conformitate cu prevederile art.395 alin. (1) pct. 2), art. 448, art. 460 și art. 462 din Codul Contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Contestaţia depusă de avocatul Slanina Cornel în interesele contestatarului Sîrbu Vasile împotriva procesului-verbal Seria MAI06 nr. 761106 din 09 martie 2025 pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 238 alin. (2) Cod contravențional, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecător semnătura Inga Darii
copia corespunde originalului
judecător Inga Darii